

државне и општинске установе не могу на произвољан начин одлучити да не испуне своје обавезе.

Уставни суд је морао да одлучи и о томе да ли ће се последице економске кризе одразити на финансирање судова. У својој одлуци од 28. марта 2006. године, тумачећи усклађеност неких одредаба Закона о судовима с Уставом, Уставни суд је изразио став да у случају тешке економске кризе и тешке финансијске ситуације треба прерадити и смањити обично буџетско финансирање свих установа које врше државну власт, као и финансирање различитих сфера које се финансирају из буџетских средстава државе и општина. У таквој ситуацији, финансирање судова као и зараде судија могу се привремено смањити, али такво смањење не треба да омогући другим државним установама и њиховим руководиоцима да повређују независност судства. Финансирање судова и зараде судија не могу се смањити у мери која би их спречила да врше своју правосудну функцију или која би њихову способност за вршење правосудне функције умањила. Уставни суд је нагласио да законодавац који успоставља неповољнију законску регулативу у погледу зарада, када је то неопходно да би се обезбедили витално важни интереси друштва и државе и заштитиле друге уставне вредности, мора очувати равнотежу између права и легитимних интереса лица према којима се неповољнија законска регулатива успоставља и интереса друштва и државе, односно мора се придржавати принципа пропорционалности. Уставни суд се супротставио пасивности Сејма (парламента) који, због тешке економске ситуације произашле из тзв. „руске кризе“ у Литванији, када је правну регулативу која се односи на плате судија учинио неповољнијом, није изменио након што је криза престала. Одлучујући о питањима која се баве зарадама судија, у својој одлуци од 8. августа 2006. године, Уставни суд је формулисао и доктринарну одредбу према којој редовни судови, одлучујући у конкретним случајевима, имају овлашћења да процене промене у економској ситуацији и да, у случајевима нечињења законодавца, усвоје одлуке којима се штите конкретна социјална права датог лица.

3.2. Развој уставне доктрине којом се ограничавају зајемчена права из области социјалне заштите у време глобалне економске кризе (2009–2013) Одредбе у доктрини којом се смањују зајемчена права из области социјалне заштите (у вези са тзв. „руском кризом“), која је настала у судској пракси Уставног суда, даље су разрађене након избијања светске економске кризе 2009. године, када су расходи буџета државе Литваније драстично смањени, међу којима и расходи за социјална давања. Том приликом су смањени и фондови државног буџета за установе које врше јавну власт, као и зараде запослени у овом сектору.

Године 2009. и 2010, Уставни суд је у својој јуриспруденцији формулисао суштинске одредбе у погледу смањења зајемчених права из области